

אסור ליהנות בעולם הזה בלא ברכה

1. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לה עמוד א

גמרא. מנא הני מילי? דתנו רבנן: קדש הלולים לה' - מלמד שטעונים ברכה לפנייהם ולאחרייהם, מכאן אמר רבי עקיבא: אסור לאדם שיטעום כלום קודם שיברך. . . אלא, סברא הוא: אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה.

2. תוספות מסכת ברכות דף לה עמוד א

אלא סברא הוא אסור לאדם שיהנה כו' - וקרא דנסיב לעיל אסמכתא בעלמא והגמרא היה סבור מתחלה דלמוד גמור הוא.

3. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף מו עמוד ב

ושמואל אמר: יכול שיאמר לו לשחיטה מכרתיו לך. ולא אזלינן בתר רובא? כי אזלינן בתר רובא - באיסורא, אבל בממונא לא אזלינן בתר רובא, אלא המוציא מחבירו עליו הראיה. תניא נמי הכי: שור שנגח את הפרה ונמצא עוברה בצדה, ואינו יודע אם עד שלא נגחה ילדה אם משנגחה ילדה - משלם חצי נזק לפרה ורביע נזק לולד, דברי סומכוס; וחכמים אומרים: המוציא מחבירו עליו הראיה. א"ר שמואל בר נחמני: מניין להמוציא מחבירו עליו הראיה? שנאמר: מי בעל דברים יגש אליהם, יגיש ראיה אליהם. מתקיף לה רב אשי: הא למה לי קרא? סברא הוא, דכאיב ליה כאיבא אזיל לבי אסיא!

4. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד א

מקום שאמרו להאריך. פשיטא, היכא דקא נקיט כסא דחמרא בידיה וקסבר דשכרא הוא ופתח ומברך אדעתא דשכרא וסיים בדחמרא - יצא, דאי נמי אם אמר שהכל נהיה בדברו יצא, דהא תנן: על כולם אם אמר שהכל נהיה בדברו - יצא. אלא, היכא דקא נקיט כסא דשכרא בידיה וקסבר דחמרא הוא, פתח וברך אדעתא דחמרא, וסיים בדשכרא, מאי? בתר עיקר ברכה אזלינן, או בתר חתימה אזלינן?

5. תוספות מסכת ברכות דף יב עמוד א

לא לאתויי נהמא - ופירש רב אלפס השתא דלא אפשר אפשיטא בעיין אזלינן לקולא ואפילו פתח בחמרא וסיים בשכרא יצא. ור"י ה"א אומר לחומרא דצריך לברך פעם אחרת. . .

6. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יז עמוד ב - דף יח עמוד א

ורמינהי: מי שמתו מוטל לפניו - אוכל בבית אחר, ואם אין לו בית אחר - אוכל בבית חבירו, ואם אין לו בית חבירו - עושה מחיצה ואוכל, ואם אין לו דבר לעשות מחיצה, - מחזיר פניו ואוכל, ואינו מיסב ואוכל, ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין, ואינו מברך ואינו מזמן, ואין מברכין עליו ואין מזמנין עליו, ופטור מקריאת שמע ומן התפלה ומן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה.